

جنگ و جنگ افروزی، کشتار انسان ها، خانه خرابی و ویرانی، آوارگی و بیکاری نه

صلح، کار و آبادانی آری

افزایش بودجه نظامی و کاهش بودجه خدمات عمومی، خصوصی سازی آموزش و درمان، ریاضت اقتصادی، کاهش قدرت خرید، حقوق بخورونمیر و افزایش فقر نه

آموزش و درمان رایگان و حقوق متناسب با هزینه های زندگی و حفظ کرامت انسانی آری

اعدام، زندان و شکنجه؛ آزار و اذیت در خیابان، محل کار و زندگی؛ سانسور و قطع سراسری اینترنت جهانی؛ تبعیض و اینترنت طبقاتی نه

آزادی عقیده، بیان، تشکل و تجمع و سبک زندگی و اینترنت و ارتباط جهانی برای همه آری

حکومت های دیکتاتوری و ضد کارگری، حکومت اسلامی ایران نه

دموکراسی و عدالت اجتماعی آری

- بیانیه اعتراضی شورای صنفی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی همدان نسبت به رفتار معاون توسعه این دانشگاه پس از تجمع حق طلبانه کارکنان این واحد آموزش عالی

- اعتراض جمعی از رانندگان سرویس مدارس مشهد نسبت به بلا تکلیفی شغلی و معیشتی

- چهل روز زندگی

در سایه جنگی که مال "ما" نیست

روزنوشت های زنی از تهران (۱۲)

- فدراسیون بین المللی روزنامه نگاران خواستار پاسخگویی اسرائیل درباره قتل خبرنگاران در لبنان شد

- جان باختن یک کارگر در کازرون بر اثر سقوط در یک چاه کشاورزی

*بیانیه اعتراضی شورای صنفی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی همدان نسبت به رفتار معاون توسعه این دانشگاه پس از تجمع حق طلبانه کارکنان این واحد آموزش عالی

تصویری از بخش هایی از این بیانیه:

بسمه تعالی

شورای صنفی

دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی همدان

تاریخ: 1405/02/26

شماره:

پیوست:

جناب آقای دکتر بهروز کارخانه ای

ریاست محترم دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی همدان

با سلام و احترام،

در پی اتفاقات اخیر و انتشار محتوای مربوط به نحوه برخورد معاون محترم توسعه دانشگاه با جمعی از کارکنان محترم حوزه سلامت که در راستای پیگیری مطالبات صنفی، معیشتی و قانونی خود اقدام به تجمعی مسالمت آمیز نموده بودند، شورای صنفی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی همدان اعتراض صریح خود را نسبت به ادبیات به کار رفته و رفتار صورت گرفته اعلام می نماید.

بی تردید تحت هیچ شرایطی، خارج از چارچوب احترام، اخلاق و قانون، استفاده از ادبیات تهدیدآمیز، تحقیرکننده و خارج شأن محیط دانشگاهی قابل توجیه و پذیرش نیست، حتی اگر تنها چند ثانیه از یک جلسه چندساعته را شامل شود. کرامت نیروی انسانی نظام سلامت، اصلی بنیادین و غیرقابل چشم پوشی است و انتظار می رود تمامی مسئولین، در هر سطحی، خود را ملتزم به رعایت آن بدانند. کارکنان و کادر سلامت، همان نیروهایی هستند که در دشوارترین شرایط، بحران ها و روزهای سنگین این کشور، بی وقفه در کنار مردم ایستاده اند و امروز نیز در چارچوب قانون، خواهان شنیده شدن مطالبات به حق خود هستند، مطالبه ای که پاسخ به آن ها باید با سعه صدر، احترام و گفت و گوی مسئولانه همراه باشد. ادبیاتی که موجب جریحه دار شدن شأن و منزلت این قشر خدوم گردد...

بسمه تعالی

شورای صنفی

دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی همدان

تاریخ: 1405/02/26

شماره:

پیوست:

جناب آقای دکتر،

شورای صنفی پیش از این نیز در موارد متعدد، نگرانی‌ها، چالش‌ها و انتقادات مرتبط با معاونت محترم توسعه راه، منعکس نموده است و نسبت به تبعات استمرار برخی از رویه‌ها هشدار داده بود. تکرار مداوم حواشی، نارضایتی‌ها و اکنون بروز چنین رفتاری، نشان می‌دهد مسئله فراتر از یک اتفاق مقطعی و یک خطای لفظی است و نمی‌توان آن را صرفاً با یک عذرخواهی رسانه‌ای خاتمه یافته تلقی کرد. هرچند اصل عذرخواهی، اقدامی حداقلی در پذیرش خطا محسوب می‌شود، اما بدیهی است در شرایطی که پیش‌تر نیز هشدارها و انتقادات متعددی نسبت به عملکرد و نحوه مواجهه با بدنه دانشگاه مطرح شده، یک عذرخواهی صرف، نمی‌تواند پاسخگوی حجم خدشه وارد شده به اعتماد و کرامت دانشگاه باشد. افکار عمومی انتظار دارد این مسئله با نگاهی مسئولانه، دقیق و همراه با اقدام عملی و مؤثر مورد رسیدگی قرار گیرد. بی‌تردید جایگاه علمی، فرهنگی و اخلاق محور دانشگاه علوم پزشکی همدان، ایجاب می‌کند در برابر رفتارهایی از این جنس، موضعی قاطع و در شأن خانواده شریف سلامت اتخاذ گردد، چرا که حفظ حرمت نیروی انسانی، مهم‌ترین سرمایه هر مجموعه دانشگاهی است و بی‌تفاوتی نسبت به تکرار چنین مواردی، می‌تواند تبعاتی بسیار فراتر از فاجعه رخ داده ایجاد نماید.

شورای صنفی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی همدان، ضمن تأکید بر ضرورت صیانت از شأن و کرامت کارکنان، دانشجویان و اعضای خانواده سلامت، درخواست دارد در این خصوص اقدام و تصمیمی شایسته و متناسب با حساسیت موضوع اتخاذ و به صورت شفاف به بدنه دانشگاه اعلام گردد.

با تجدید احترام

شیوا اسدی

دبیرکل شورای صنفی دانشگاه علوم پزشکی همدان

***اعتراض جمعی از رانندگان سرویس مدارس مشهد نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی**

روز جمعه 25 اردیبهشت، جمعی از رانندگان سرویس مدارس مشهد از اعتراضشان نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی با ارسال نامه‌ای به بازرسی استانداری خراسان رضوی خبر دادند.

جمعی از رانندگان سرویس مدارس مشهد، از بلاتکلیفی وضعیت شغلی و عدم پرداخت حقوق سه ماهه پایانی سال تحصیلی خود خبر دادند.

آنها نسبت به وضعیت نامشخص حقوق سه ماهه آخر سال تحصیلی خود اعتراض کرده و با ارسال نامه‌ای به بازرسی استانداری، خواستار رسیدگی فوری به این معضل شدند.

به گفته این رانندگان، با توجه به شرایط اضطراری و جنگی کشور و بنا به صلاحدید مدیران، فعالیت سرویس‌های مدارس تعلیق شده است. این در حالی است که قرارداد رانندگان با شرکت‌های پیمانکار 9 ماهه تنظیم شده بود.

یکی از این رانندگان در تشریح این وضعیت به خبرنگار رسانه ای گفت: خانواده‌های دانش‌آموزان به دلیل تعطیلی‌ها از خدمات کامل استفاده نکرده‌اند و منطقی است که پرداخت کامل هزینه سرویس از سوی آن‌ها توجیه‌پذیر نباشد؛ اما از سوی دیگر، شرکت‌های پیمانکار نیز زیر بار پرداخت حقوق ما نمی‌روند و ادعا می‌کنند امکان پرداخت کامل را ندارند. در این میان، این رانندگان هستند که با وجود تورم، فشارهای اقتصادی و بیکاری، بیشترین آسیب را متحمل می‌شوند.

بر اساس اظهارات این رانندگان، یکی از مشکلات اساسی، نوع قرارداد آن‌هاست. از آنجا که این قراردادها «با خودرو» منعقد می‌شود، مشمول قانون کار نیست.

رانندگان معترض افزودند: وقتی برای پیگیری به سازمان تأمین اجتماعی مراجعه می‌کنیم، با مشکلات عجیبی روبرو می‌شویم؛ از جمله تهدید به قطع حقوق بازنشستگان یا قطع بیمه تاکسیرانان. این در حالی است که شرکت‌های پیمانکار، 30 درصد از حقوق کل راننده‌ها را دریافت می‌کنند، اما از این مبلغ تنها حدود 10 درصد از رانندگان را بیمه کرده‌اند.

رانندگان سرویس مدارس مشهد با اشاره به کسر مبالغ بیمه از قراردادهایشان تصریح کردند: با توجه به پرداخت 7/8 درصد از کل مبلغ قرارداد به تأمین اجتماعی بابت حق بیمه، این سازمان موظف است برای این سه ماه تعطیلی، بیمه بیکاری پرداخت کند؛ اما از آنجا که اکثر شرکت‌ها همه راننده‌ها را بیمه نکرده‌اند، دست رانندگان به جایی بند نیست.

بر اساس آمارهای ارائه‌شده از سوی مدیران مربوطه، گردش مالی سرویس مدارس در این بخش حدود 1500 میلیارد تومان برآورد می‌شود که 7/8 درصد آن (سهیم بیمه) رقمی بالغ بر 120 میلیارد تومان است.

این کارگران در پایان ضمن درخواست از بازرسی استانداری برای ورود به موضوع، تأکید کردند: تأمین اجتماعی باید پاسخگوی حقوق رانندگان باشد. همچنین شرکت‌هایی که با وجود کسر هزینه‌ها، رانندگان را بیمه نکرده‌اند باید حساب پس بدهند. سوال ما این است که چرا سازمان تاکسیرانی که حق نظارت دریافت می‌کند و این 1500 میلیارد تومان در حساب‌های مرتبط با آن‌ها در گردش است، هیچ پاسخی به مطالبات برحق و قانونی ما نمی‌دهد؟

*چهل روز زندگی

در سایه جنگی که مال "ما" نیست

روزنوشت‌های زنی از تهران (۱۲)

می‌گفت: سه تا خانم سوار مترو شدند و روی صندلی مقابلم نشستند. حسابی گرم گفتگو بودند و بلندبلند حرف می‌زدند آنقدر که ناخواسته در جریان گفتگوهایشان قرار می‌گرفتی. دو نفرشان مقنعه سر داشتند و معلوم بود کارمند یا کارگرند. داشتند از بیمه بیکاری و کارهای اداری آن صحبت می‌کردند. یکی‌شان می‌گفت: «جای قبلی که کار می‌کردم برایم بیمه رد نکرده بود و با این همه سال کار، فقط ده سال و چند ماه سابقه کار دارم». آن یکی می‌گفت: «من می‌گم اصلاً طلبامونو ندن، به جاش بیمه را برامون درست کنند. بعداً چند ماه دیگه، اصلاً سال دیگه حقوقای عقب‌افتاده را بدهند». از حرف‌هایشان معلوم بود از بیکار شده‌های این جنگند. آن یکی حساب و کتابی کرد و گفت: «با این حساب حدود ده دوازده میلیون برای مدت دو سال بهمون می‌دن». آن یکی گفت: «اگه بدن؟!» و آن یکی: «خدا کنه درست بشه. با این گرونی و ... چه جوری زندگی کنیم؟»

نتوانستم جلوی کنج‌کاو‌ی‌ام را بگیرم. بعد از معذرت‌خواهی از اینکه ناخواسته حرف‌هایشان را شنیده‌ام، پرسیدم کجا کار می‌کنید؟ یکی‌شان گفت: «می‌کردیم. توی هتل ورزشگاه آزادی کار می‌کردیم. از وقتی زدنش بیکار شدیم. دوپست نفریم و سرگردان. معرفی‌مان کرده‌اند به بیمه بیکاری. امیدوارم به نتیجه برسیم.»

دختر جوان دیگری خوشحال بود که توی شرکت‌شان قرار گذاشته‌اند برای همه بیست روز بیمه رد کنند. می‌گفت: «درسته این طوری سابقه کارمان کم می‌شود، و حقوق هم‌مان کم می‌شود، اما راضی هستیم. این طوری حداقل کسی اخراج نمی‌شه. بیکار شدن توی این شرایط خیلی بده. هم‌مان موافقت کردیم. چاره‌ای نداشتیم. کارفرما می‌گفت ندارم که حقوق و بیمه کامل همه را بپردازم.» دو مرد جوان هم از تولیدی‌هایی گفتند که تعطیل‌اند، چون کسی خرید نمی‌کند که بخواهند اینها لباسی بدوزند و از این که بیکار شده بودند...

چند هزار کارگر در صنایع فولاد، پتروشیمی‌ها، بیکار شده‌اند، کارمندان اسکله‌ها و بنادر، کارمندان و کارگران شرکت‌های خصوصی، کسب‌وکارهای آن‌لاین تعطیل شده، دفاتر و شرکت‌های فروش بلیت هواپیما ... سونامی بیکاری جامعه را می‌بلعد و آدم‌ها و خانواده‌هایی که از بمباران‌ها جان سالم به در برده‌اند، آیا از این سونامی به‌سلامت گذر خواهند کرد؟

می‌گفت: از دور دیدم که بحثی میان چند تا خانم چادری و دو سه تا دختر نوجوان بی‌حجاب در گرفته. تا من رسیدم غائله خاتمه یافته بود. خانم میان‌سالی دخترکانش را دور می‌کرد و من پشت خانم‌های چادری پرچم به دست وارد مترو شدم. خانمی که سن و سالش بیشتر بود به زن جوان‌تر با عصبانیت می‌گفت: «لازم نکرده به من تذکر بدهی. حق‌اش بود محکم می‌کوبیدم توی سرش. مدتی است به دستور رهبر چیزی بهشون نمی‌گیم، پررو شدن. حسابشان را باید برسیم، جمع‌شان کنیم از خیابان‌ها. برن به رضاجونشون بگن بیان کمکشون. دیدی چطور رید بهشون...» کمی آرام‌تر شده بود و سکوت کرد و این فرصتی شد برای زن همراهش. او هم گفت: «دیدید چطور مادرشون معذرت‌خواهی می‌کرد و دختراشو برد؟ بیخود می‌گفت خونمونو موشک خراب کرده.» خانم اولی گفت: «حقشونه. مگه نمی‌گفتن مردمون نمی‌زنه، اصلاً خدا کنه تمام بمب‌ها بخوره تو سر اینها...»

می‌گفت: بعد آتش‌بس، در فضای تعلیق و سردرگمی جنگ و صلح و آتش‌بس و مذاکره، کم‌کم تهران شبیه تهران همیشگی شده. شلوغ، پر رفت‌وآمد. ترافیک. همه‌ه و سروصدا. بدو بدو و عجله. حتماً آلودگی هوا هم شروع می‌شود. تازه فهمیدم چقدر دلم برای تهران همیشگی تنگ شده بود و وقتی خوب فکر می‌کنم، می‌بینم برای تنها چیزی از این چهل روز که دلم تنگ می‌شود، آسمان آبی آبی تهران است که سال‌ها بود حسرت دیدنش را داشتیم و جنگ فرصتی شد تا آن را دوباره ببینیم.

فرصت اینکه از هر جای تهران که به شمال نگاه می‌کردی، دماوند را می‌دید و گاهی که به این زیبایی گسترده نگاه می‌کردم از خودم می‌پرسیدم: «آخه چطور از دل این زیبایی، مرگ و وحشت می‌بارد.»

تهران_ فروردین ۱۴۰۵

پایان

منبع: کانال کانون صنفی معلمان ایران

*فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران خواستار پاسخگویی اسرائیل درباره قتل خبرنگاران در لبنان شد

کنگره فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران در نشست خود در پاریس، قطعنامه‌ای را در محکومیت حملات اسرائیل علیه خبرنگاران و کارکنان رسانه‌ای در لبنان تصویب کرد و خواستار پاسخگویی عاملان این حملات شد.

این قطعنامه که به پیشنهاد اتحادیه روزنامه‌نگاران لبنان ارائه شد، با اجماع اعضا به تصویب رسید و در آن، حملات علیه خبرنگاران در لبنان «نقض آشکار قوانین بین‌المللی بشردوستانه و آزادی مطبوعات» توصیف شده است.

در این بیانیه، به کشته شدن «امل خلیل» خبرنگار روزنامه الاخبار در حمله ۲۲ آوریل ۲۰۲۶ اشاره شده و آمده است که این حمله پس از تهدیدهای مستقیم علیه او صورت گرفته است. همچنین گزارش شده که نیروهای امدادی و پزشکی برای ساعت‌ها از دسترسی به محل حادثه منع شده بودند.

فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران همچنین به کشته شدن چندین خبرنگار و تصویربردار دیگر در حملات اسرائیل در جنوب لبنان و بیروت اشاره کرده و خواستار تشکیل کمیسیون مستقل بین‌المللی برای تحقیق درباره این پرونده‌ها شده است.

در قطعنامه تصویب‌شده، از شورای حقوق بشر سازمان ملل و کمیسر عالی حقوق بشر خواسته شده است تحقیقاتی مستقل، شفاف و بی‌طرفانه درباره کشتار خبرنگاران در لبنان از اکتبر ۲۰۲۳ آغاز کنند و عاملان این حملات را تحت پیگرد قرار دهند.

این فدراسیون همچنین از دولت لبنان خواسته است اسناد مربوط به حملات علیه خبرنگاران را ثبت و مستندسازی کرده و روندهای قضایی لازم را آغاز کند.

فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران تأکید کرده است که هدف قرار دادن خبرنگاران و کارکنان رسانه‌ای در مناطق درگیری، تهدیدی مستقیم علیه آزادی رسانه‌ها و حق دسترسی عمومی به اطلاعات است.

***جان باختن یک کارگر در کازرون بر اثر سقوط در یک چاه کشاورزی**

روز پنجشنبه ۲۴ اردیبهشت، یک کارگر حین کار در روستای هلک کازرون بر اثر سقوط یک چاه کشاورزی با عمق حدود ۴۰ متر بدلیل شکسته شدن درپوش چوبی جان خود را از دست داد.

akhbarkargari2468@gmail.com